

Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sattes til Forhandling.

Ordføreren (Oscar Hansen): Lovforslaget er tilbagesendt fra Landstinget med 2 Ændringer. Landstinget har godkendt det Princip, paa hvilket Lovforslaget er bygget, og har endvidere godkendt samtlige de Realiteter, der ved Behandlingen her ikke ere blevne ændrede i Folketinget, og har endelig godkendt samtlige de Ændringer, som Folketinget har vedtaget. Men der er i Landstinget foretaget 2 væsentligst redaktionelle Ændringer. Den ene Ændring vedrører den Paragraf, der bestemmer, at Aandssvageanstalterne for Fremtiden med Hensyn til deres Skatteforhold skulle staa paa samme Fod som Statens Sindssygeanstalter. Man havde intet mod selve Realiteten i denne Paragraf, men der er Strid mellem Juristerne om, hvorvidt denne Realitet var udtrykt paa den eneste rette Maade, eller om den ogsaa kunde udtrykkes paa anden Maade, og uagtet man ikke kunde blive enig om denne anden Maade, blev man dog enig om at udtrykke Tingen anderledes, end sket var. Udvalget finder, at Realiteten ogsaa kan siges saaledes som foreslaaet og har intet imod at godkende den Affattelse, der er kommen frem i Landstinget. Den anden Ændring, man har foretaget, berører de 270,000 Kr., der stilles til den Kellerske Aandssvageanstalts Raadighed, hvilke 270,000 Kr. oprindeligt fremkom ved en Beregning, medens man i Landstinget fandt det ønskeligt, at det blev direkte sagt, hvorfra de stamme. Det er altsaa kun 2 redaktionelle Ændringer, der ere foretagne deroppe, ingen Realitetsændringer, og jeg foreslaar derfor det høje Ting at vise Landstinget vor Beredvillighed til at imødekomme det ved at vedtage Forslaget uforandret, som det er os tilbagesendt fra Landstinget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Koneilspræsiediet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

Vilhelm Lassen: Naar jeg har ønsket at udtale mig om denne Sag, er det ikke paa Grund af nogen sær Sagkundskab til den. Jeg er med Hensyn til dette Spørgsmaal kun en almindelig Lægmand, og jeg har saa meget mere Grund til at fremhæve dette, som dette Ting netop i denne Sag rummer megen Sagkundskab, idet adskillige Medlemmer som Medlemmer af en Kommission have haft Lejlighed til at beskæftige sig indgaaende med den. Men det, som har tildraget sig min Interesse, er, at Sagen har saa overordentlig stor økonomisk Betydning. Naar man regner med Statens almindelige Rente, er det faktiske Forhold saaledes, at vi for Øjeblikket paa vore Statsbaner køre mellem 8 og 9 Mill. Kr. op om Aaret. Det er det Resultat, vi komme til, hvordan vi end ansætte Statsbanernes Anlægskapital. Jeg skal ikke blande mig i dette interessante Bogholderispørgsmaal, hvad der er det rigtige at sige, at Statsbanernes Anlægskapital er. Men hvad enten man nu, som det er almindeligt, sætter den til 240 Mill. Kr. og deraf beregner en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt., hvilket jo er Statskassens normale Rente, eller man gaar den anden Vej og siger, at der rettelig bør afskrives hvert Aar et passende Beløb, saa at Anlægskapitalen i Virkeligheden ikke kan ansættes til mere end 160 Mill. Kr., hvad jo Kommissionen gør, komme vi til det samme Resultat. Af 160 Mill. Kr. er $3\frac{1}{2}$ pCt. nemlig 5,6 Mill. Kr., men vi maa jo erindre, at Statsbanerne foruden Renten af 160 Mill. Kr. da ogsaa afkaster det, som er nødvendigt til den almindelige Vedligeholdelse, og man er kun naaet til de 160 Mill. Kr. ved at sætte dette Beløb til $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret — i Løbet af 30 Aar er det 79 Mill. Kr., der maa afskrives i Henhold til Kommissionens Betænkning —, og lægge vi de $2\frac{1}{2}$ Millioner til de 5,6 Millioner, komme vi ogsaa til mellem 8 og 9 Millioner. Det er derfor en Sag af overordentlig stor økonomisk Betydning, og jeg maa i Modsætning til de Talere, der